

**Formanden:**

Der nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i de videre forhandlinger.

**Jan Petersen (S):**

Der er sket store forbedringer i børnefamiliernes vilkår de senere år. Det har et flertal i Folketinget sikret. Den daglige økonomi er blevet bedre, og regeringens mål om en landsdækkende pladsgaranti inden udgangen af 1995 gør, at vi også snart får gjort op med et af vores største problemer for de unge familier, nemlig ventelisterne til dagtilbud.

Vi har fået indflydelse sikret på de kommunale institutioner. Vi når at få indflydelse sikret for forældrene på de selvejende institutioner, og med orlovsreformen har vi også givet forældre mulighed for at være mere sammen med deres egne børn.

Jeg synes, at vi kan være tilfredse, og jeg synes, vi kan sige, at det, vi ikke helt er færdige med endnu, gør vi så færdigt i løbet af 1995. Derfor er forespørgslen velkommen, og vi vil så bruge den i Socialdemokratiet til at prøve at beskrive nogle af de nye mål, vi kan sætte os.

Vi mener, at det store flertal af børn og familier i dagens Danmark har det godt. Deres økonomi er rimelig og bliver i disse år bedre. Forældrene deltager i deres egne børns liv, og børnenes opvækst er præget af kvalitet og engagement. Hvis forældrene vel og mærke er i arbejde, er normalt aflønnede og sluppet igennem ungdomsårene uden for meget gæld, er det faktisk muligt i dagens Danmark at leve et ganske godt liv som familie.

Derfor er det fundamentalt for enhver debat om fremtidens børne- og familiepolitik, at samfundet og vi politikere sikrer det trygge økonomiske fundament under familierne i form af, at de har arbejde, og i form af, at vi har en stabil og sund samfundsøkonomi. Derfor kan denne debat for os at se ikke handle om alene at få lukket pengeskassen op til mange forskellige mere eller mindre rimelige behov og forbedringer.

Vi gavner børnefamilierne og ikke mindst børnene på længere sigt, hvis vi bruger det opsving, vi nu har i landet, til at bringe mennesker i arbejde, til at afvikle gæld og til at nedbringe renteudgifterne. Så er det sagt. Men det skal ikke forhindre os i at drøfte, hvad det er for mål, vi kan sætte os, og så efterhånden som tiden kommer og pengene er der, drøfte, hvilke konkrete forbedringer vi kan anvende, og hvilke

prioriteter vi skal anlægge. Det er det, jeg vil sige lidt om.

Når jeg siger, at de fleste børn og familier har det godt, fortæller det også, at det er der nogle der ikke har. Vi mener, at der er en stor gruppe både børn og familier med problemer, og de skal så højere op på dagsordenen, end de har været i de seneste år. Problemerne rækker lige fra lidt lommeismerer over til manglende steder at få rådgivning eller manglende muligheder for at tale med andre om hverdagen og så til egentlige store sociale og økonomiske problemer, hvor børnene oftest er meget store tabere. De børn lever en ussel tilværelse, hvor forældrene ikke magter forælderrollen. Det skal vi blive bedre til. Det handler bare ikke nødvendigvis om flere bevillinger, men det kommer det til, hvis vi ikke bliver bedre til at tage det i opløbet, og derfor er anonym, derfor er ikkeklientgjort rådgivning for forældre vigtig i fremtiden, for vi har forældre, der mangler erfaring, og de har ikke nogen at tale med om deres karriere som forældre. Det er vores hovedprioritet i de kommende år: De dårligst stillede børn og unge. Når det så er gået galt – og det er det for mange allerede – skal jeg sige, at vi medvirkede under den tidligere regering til at sætte nogle nye regler ind i bistandsloven om særlig støtte til børn og unge. Det omtalte socialministeren også. Og der er nu brug for, at vi ser på, hvordan reglerne anvendes i praksis.

Viser det sig, at der er behov for lovændringer for at sikre børnene bedre, er vi indstillet på at drøfte det. Men det er ikke sikkert, at det egentlig er lovgivningen, der skal gøres noget ved. Det, der måske er brug for, er – som den foregående taler i øvrigt også var inde på – at vi får set nærmere på kvaliteten i handlingsplanerne, ja, og ikke mindst får sikkerhed for, at de udarbejdes. Det er på kort sigt det allervigtigste på det her område.

Det andet hovedmål, vi vil sætte os, er at få debatten om kvaliteten i dagtilbudene reelt på dagsordenen.

Vi har i mange år diskuteret plads og plads og plads. Kvaliteten har ikke spillet nogen særlig stor rolle i den politiske debat. Det har den selvfølgelig gjort i hverdagen, hvor forældre og pædagogiske medarbejdere har skullet få en hverdag ud af det for børnene, men efter – og det siger jeg – efter at vi er rimelig sikre på, at vi ved udgangen af 1995 har pladsgaranti, så skulle vejen være beredt for, at vi så begynder at diskutere indholdet. Og det vil jeg godt sige et